

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Ion Guzun,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Gîrjău Vasilii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui

Gîrjău Vasilii Victor,

născut la 17 iunie 1968, originar din s. Ciorești, r-nul Nisporeni, domiciliat pînă la reținere mun. Chișinău, str. Burebista, nr. 66/2, ap. 75.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 24 aprilie 2014 - pînă la 03 noiembrie 2014; (instanța de fond);

2. de la 02 februarie 2015 - pînă la 25 martie 2015; de la 24 decembrie 2016 - pînă la 04 aprilie 2016; (instanța de apel);

3. de la 18 iunie 2015 - pînă la 17 noiembrie 2015; de la 27 mai 2016 - pînă la 24 august 2016; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 03 noiembrie 2014, Gîrjău Vasilii a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Gîrjău Vasilii la 31 octombrie 2013, aproximativ la orele 21³⁰, aflîndu-se pe str. Burebista, nr. 66/2, mun. Chișinău, a inițiat un conflict cu sora sa Ibrian Maria, după care, din intenții huliganice, încălcînd grosolan ordinea publică, exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, acționînd printr-un cinism și obrăznicie deosebită, fără careva motive a aruncat în cet. Dolgu Alexandru, cu toporul, lovindu-l în regiunea spatelui, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.5552 din 05.10.2013 vătămări corporale neînsemnate.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Popescu Ion în numele

inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei sentințe de achitare, argumentînd că probele prezentate de acuzare nu demonstrează vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii incriminate; inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, nefiind audiate toate persoanele prezente în momentul conflictului; acțiunile inculpatului au fost îndreptate anume asupra lui Dolgu A., care anterior l-a ofensat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015, apelul declarat a fost respins ca nefondat.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis, că prima instanță la pronunțarea sentinței corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a comis infracțiunea incriminată.

Colegiul penal a respins argumentul apărării referitor la faptul că în momentul conflictului au participat și alte persoane, care nu au fost audiate, deoarece atît de organul de urmărire penală cît și de instanța de fond au fost întreprins măsurile necesare pentru elucidarea tuturor circumstanțelor cauzei.

6. Nefiind deacord cu hotărîrile judecătorești, cu recurs ordinar le-a contestat avocatul Popescu Ion în numele inculpatului, care a solicitat casarea acestora cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată, argumentînd că din conținutul probelor nu a fost clar stabilită vina inculpatului; învinuirea a fost modificată pe parcursul judecării cauzei contrar prevederilor legale; instanța neîntemeiat a respins cererea apărării privind audierea unor martori, care puteau confirma nevinovăția inculpatului.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 noiembrie 2015, recursul declarat a fost admis, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției instanța de recurs a indicat, că prin respingerea nemotivată a demersului apărării privind audierea martorilor solicitați, instanța a încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, fiind admisă o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței.

8. Rejudecînd cauza prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2016 apelul declarat a fost respins ca nefondat și menținută sentința contestată.

În decizia adoptată instanța de apel a conchis că instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 95,101 Cod de procedură

penală și corect a stabilit situația de fapt, just încadrând acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, acțiunile lui Gîrjău V. întrunind toate elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Referitor la critica apelantului vis-a-vis de rechizitoriu, Colegiul a respins-o ca nefondată, argumentînd că în textul rechizitoriului s-a strecurat o greșeală, eronat fiind indicat „*cu aplicarea armei*” pe cînd corect urma a fi menționat „*alte obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății*”, ulterior prin ordonanța din 25 august 2014 această greșeală a fost corectată.

Cît privește categoria și termenul de pedeapsă stabilit inculpatului, instanța de apel a relevat că instanța de fond și-a motivat soluția adoptată în această parte, și corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei penale se va asigura prin aplicarea unei pedepse privative de libertate.

9. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Popescu I. în numele inculpatului Gîrjău V., care invocînd temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat recurentul a menționat următoarele:

- instanța de apel a dat o apreciere eronată probelor prezentate de acuzare și greșit a conchis că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism;

- instanța de apel fără o motivare cuvenită eronat a dat o apreciere critică declarațiilor inculpatului și martorului Obuhov N.;

- instanțele de fond nu au apreciat probele prezentate de părți prin prisma prevederilor art. 100-101 Cod de procedură penală, nu au elucidat toate circumstanțele cauzei prin ce au încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil fiindu-i îngădit accesul liber la justiție;

- în urma audierii părții vătămate Dolgu A. a martorilor Ibrian M. și Mititelu V. s-a constatat că în momentul producerii incidentului au fost prezente mai multe persoane, care din motive necunoscute nu au fost audiate, prin ce i-a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO;

- inculpatul nu a acționat din motive huliganice, acțiunile acestuia fiind îndreptate asupra părții vătămate, care a și fost inițiatorul conflictului și care fără nici un temei l-a ofensat pe Gîrjău V.;

- din raportul de expertiză nr. 55s-2014 rezultă că în perioada comiterii

faptei la Gîrjău V. persistau tulburări de personalitate specifice epilepsiei, cu diminuarea capacității de prognoză și autocontrol, astfel că acesta a acționat din imbold impulsiv în condiții de discernământ diminuat;

- în speță nu au fost elucidate toate circumstanțele privind aplicarea relexor tratamente în privința inculpatului de către colaboratorii de poliție, iar versiunea lui Gîrjău V. referitor la maltratarea sa nu a fost combătută, or faptul dat a fost confirmat prin declarațiile martorului Fodorcea T., date la urmărirea penală, care neîntemeiat nu a fost audiat în cadrul cercetării judecătorești;

- prin ordonanța din 25.08.2014 a fost modificat rechizitoriul în partea încadrării juridice în sensul agravării, fără a fi modificată ordonanța de punere sub învinuire și fără a aduce la cunoștința inculpatului faptul dat, prin ce a fost săvîrșită o încălcare gravă, care poate fi reparată doar prin dispunerea rejudecării cauzei.

10. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat, a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, argumentînd că recurentul nu a invocat în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță ce ar duce la casarea hotărîrii, or toate acțiunile de urmărire penală au fost efectuate fără careva încălcări ale legii procesual penale, ce ar fi condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

11. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Autorul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, care prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază

soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; sau faptei i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Referitor la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, acest temei poate fi aplicat în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu a motivat hotărîrea judecătorească. Adică, este necesar ca hotărîrea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

Din textul recursului declarat se evidențiază că de fapt autorul critică aprecierea probelor, însă nu argumentează ilegalitatea hotărîrilor judecătorești din punct de vedere al erorilor de drept invocate, ce au fost comise la judecarea cauzei.

Totodată, în recursul respectiv recurentul indică că instanța de apel fără o motivare cuvenită eronat a dat o apreciere critică declarațiilor inculpatului și martorului Obuhov N., iar probele prezentate de părți nu au fost apreciate prin prisma prevederilor art. 100-101 Cod de procedură penală, nefiind elucidate toate circumstanțele cauzei, însă Colegiul penal analizând decizia contestată conchide că instanța de apel și-a argumentat suficient de clar concluzia în partea respingerii declarațiilor inculpatului și martorului Obuhov N. or declarațiile lui Gîrjău V. sunt contradictorii, fiind date în scop de apărare, iar din declarațiile martorului Obuhov N. rezultă că acesta la momentul săvîrșirii infracțiunii nu a fost prezent la fața locului și careva informație utilă referitor la învinuirea incriminată inculpatului nu a prezentat.

De rînd cu cele menționate instanța de recurs relevă că, recurentul în recursul declarat nu a specificat care ar fi esența circumstanțelor că hotărîrea pronunțată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

Instanța de recurs, analizând textul deciziei atacate constată că, temeiurile invocate de către recurent și prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, aceasta cuprinzînd și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Relevînd cele menționate mai sus, Colegiul penal atestă că instanța de apel,

a cercetat toate probele prezentate și le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora și care în ansamblul lor, au confirmat corectitudinea condamnării inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii imputate. La fel, Colegiul penal constată că, atât prima instanță, cât și instanța de apel în hotărârile adoptate au făcut o analiză amplă probelor administrate în prezenta cauză, ce au confirmat învinuirea adusă lui Gîrjău V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal. Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere la justa valoare, iar concluziile făcute de instanțele ierarhic inferioare rezultă din lucrările dosarului și concordă cu situația factologică.

Din cuprinsul recursului, în viziunea recurentului probele administrate nu confirmă vina lui Gîrjău V. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal, însă aceste alegații, ce au fost invocate și în apelul apărării, nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece din cuprinsul hotărârilor atacate se constată că, concluzia privind vinovăția lui Gîrjău V. s-a tras, avînd în vedere: - *declarațiile pății vătămate Dolgu A.*, care a relatat că a venit pe adresa str. Burebista, nr. 66/2 din mun. Chișinău deoarece a fost telefonat de cet. Ibrian Vadim, care i-a solicitat ajutorul comunicîndu-i că fratele mamei sale pe nume Vasile a inițiat cu Ibrian Maria un conflict și este foarte agresiv. Cînd a venit la fața locului Maria și Vadim Ibrian i-au arătat o persoană, care era foarte agresivă pe care el a întrebat-o de ce face scandal la ce inculpatul a încercat să o lovească pe M.Ibrian, după care a fugit în apartament. Cînd s-a apropiat de ușa apartamentului l-a văzut pe inculpat cu un topor în mîină atunci a închis ușa și a blocat-o iar Gîrjău V. a lovit cu toporul în ușă de la ce aceasta s-a spart, iar el văzînd acestea a fugit fiind urmărit de inculpat, care la un moment dat a aruncat cu toporul în direcția sa nimerindu-l în spate. De la lovitura primită a căzut, iar inculpatul s-a năpustit asupra sa aplicîndu-i lovituri (f.d.151,153,218 vol. I); Cele declarate de partea vătămată au fost confirmate și de *martorul Mititelu Vasile*, care a menționat că urcînd în scara blocului unde se auzea gălăgie l-a văzut pe Dolgu A. Jos, iar inculpatul era deasupra acestuia și îi aplica lovituri. Lîngă pătimit și inculpat a văzut un topor. A mai relatat că coborînd pe scări a observat că maioul lui Dolgu A. era murdar de sînge (f.d.154, vol. I); precum și depozițiile *martorului Ibrian Maria*, care a dat declarații similare (f.d.52, 155-157, vol. I.); *raportul de constatare medico-legală nr. 5552 din 05.112013 și raportul de expertiză medico-legală*

nr. 302/D din 18.02.2014 (f.d.78,79, vol. I) potrivit cărora leziunea depistată la partea vătămată a fost cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, leziunea corporală a fost produsă în timpul și circumstanțele indicate.

Faptul că Gîrjău V. la săvîrșirea infracțiunii de huliganism a utilizat un topor în calitate de armă se confirmă și prin procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșa fotografică (f.d.33-34, 48-51, vol. I). Totodată, Gîrjău V. fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești a recunoscut că a lovit cu toporul în ușa apartamentului, însă a negat că ar fi aruncat cu acesta în direcția părții vătămate (f.d.220-223, vol. I).

Rezumînd în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a cărorva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvîrșirea infracțiunii incriminate.

Un alt temei pentru recurs a fost menționat și pct. 8),12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în acest context recurentul invocă, că inculpatul nu a acționat din motive huliganice, acțiunile acestuia fiind îndreptate asupra părții vătămate, care a și fost inițiatorul conflictului și care fără nici un temei l-a ofensat pe Gîrjău V.

În acest context, Colegiul reține, că potrivit materialelor dosarului inculpatul a fost învinuit și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal și anume huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvîrșite cu aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Potrivit teoriei penale, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele

huliganice, ori în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obraznicie deosebită.

Din aceste prevederi reiese că fapta prejudiciabilă cunoaște 4 modalități normative cu caracter alternativ. De asemenea doctrina menționează că infracțiunea specificată la art. 287 Cod penal este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul realizării acțiunilor specificate în latura obiectivă.

Prin acțiuni care încalcă ordinea publică, se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

În sensul art. 287 Cod penal, prin violență se are în vedere violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori violența soldată cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă.

Prin acțiuni care, după conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obraznicie deosebită, trebuie de înțeles violarea demonstrativă a normelor etice general acceptate.

Așadar, din declarațiile părții vătămate și martorului Ibrian M., rezultă că, la data de 31.10.2013, inculpatul a inițiat o ceartă cu sora sa Maria numind-o cu cuvinte necenzurate, după care la observațiile părții vătămate a luat un topor cu care a deteriorat ușa de la apartament, ulterior ieșind în scara blocului în prezența mai multor persoane a aruncat cu acest topor în direcția părții vătămate cauzându-i leziuni corporale, iar după ce victima a căzut jos a început să-i aplice lovituri pînă nu a fost tîrît într-o parte de către vecini.

Tot aici, Colegiul ține să menționeze că, deși în cele mai frecvente cazuri, huliganismul este săvârșit în locuri publice (străzi, piețe, plaje, cafenele, restaurante, cinematografe, mijloace de transport în comun etc), acesta poate fi săvârșit și în locuri care nu au un caracter public (apartamente, sedii de întreprinderi, terenuri private, mijloace de transport personal etc). Astfel, Huliganismul este o faptă săvârșită în public, dar nu neapărat într-un loc public.

Conform lit. c) și e) art. 131 Cod penal, fapta se consideră a fi săvârșită în public și atunci cînd e comisă: într-un loc inaccesibil publicului, cu intenția însă ca fapta să fie auzită sau văzută, dacă aceasta s-a produs față de două sau mai

multe persoane; prin orice mijloace, recurgînd la care făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului.

Din cele menționate reiese cu claritate că întotdeauna infracțiunea de huliganism presupune ipostaze cu implicații publice, dar, numai în unele cazuri este săvârșită în locuri publice.

Or, din dispoziția art.287 Cod penal nu se desprinde că infracțiunea de huliganism este săvârșită neapărat într-un loc public. Totuși, obligatoriu este modul public al infracțiunii de huliganism: actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul actelor huliganice devine inevitabil cunoscut altor persoane.

Raportînd cele menționate mai sus la speța în cauză, Colegiul constată justificată concluzia instanței de apel că sunt întrunite condițiile pentru atragere la răspundere penală a inculpatului, sub aspectul comiterii infracțiunii de huliganism agravat, prevăzut la art. 287 alin. (3) Cod penal.

Deci, faptul că pătimitul aflîndu-se în blocul locativ din str. Burebista, nr. 66/2, etajul 5, încercînd să-l liniștească pe Gîrjău V. care o înjura pe Ibrian M. a fost agresat și lovit de inculpat a fost confirmat atît prin declarațiile martorilor oculari, cît și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 302/D din 18.02.2014, astfel chiar și aplicarea unei singure lovituri este suficientă pentru a fi prezent calificativul aplicării violenței. În asemenea circumstanțe, Colegiul consideră că, este vădită prezența laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, în acțiunile inculpatului, mai ales că manifestarea unor astfel de acțiuni, provoacă indignarea sau revolta unei colectivități de persoane care asistă la săvîrșirea infracțiunii.

Acestea fiind menționate, Colegiul penal respinge ca neîntemeiat și declarativ argumentul recurentului, care indică că inculpatul nu a acționat din motive huliganice, acțiunile acestuia fiind îndreptate asupra părții vătămate, care a fost inițiatorul conflictului.

Instanța de recurs consideră neîntemeiate și alegațiile recurentului prin care se indică că în speță nu au fost audiate toate persoanele prezente în momentul incidentului prin ce i-a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO.

În argumentarea acestei concluzii Colegiul penal atestă că, în conformitate cu prevederile art. 66 alin. (2) pct. 18), art. 68 alin. (1) pct. 7) Cod de procedură

penală, inculpatul și apărătorul său au dreptul să înainteze cereri și demersuri, iar conform art.364 Cod de procedură penală, părțile pot prezenta și cere administrarea probelor și în cursul cercetării judecătorești.

Conform art.315 Cod de procedură penală, procurorul, partea vătămată, apărătorul, inculpatul beneficiază de drepturi egale în fața instanței de judecată în ce privește administrarea probelor, participarea la cercetarea acestora și formularea cererilor și demersurilor.

Sub acest aspect Colegiul atestă că avocatul Popescu I. în numele inculpatului în cadrul ședinței instanței de apel a înaintat un demers privind audierea martorilor Obuhov N., Bălănescu M. și Fodorcea T., demers care a fost admis, fiind amânată examinarea cauzei pentru data de 21.03.2016, pentru a fi citați martorii nominalizați.

Potrivit procesului-verbal la ședința de judecată preconizată pentru 21.03.2016, s-a prezentat martorul apărării Obuhov N., care a fost audiat. Martorii Bălănescu M. și Fodorcea T. nu s-au prezentat iar din acest motiv ședința a fost amânată, astfel instanța de apel a acordat un nou termen părții apărării și posibilitatea de a asigura prezența martorilor solicitați.

Ulterior la ședința din 04.04.2016 martorii Bălănescu M. și Fodorcea T. fiind repetat citați nu s-au prezentat, astfel că instanța a pus în discuție posibilitatea continuării examinării cauzei în lipsa acestora, iar inculpatul și avocatul Popescu I. au considerat posibil (f.d.11, vol. II). În consecință, Colegiul penal ținând cont de opinia participanților la proces a dispus continuarea examinării cauzei în lipsa martorilor neprezenți.

Prin urmare, luând în considerație cele menționate instanța de recurs conchide, că în speță inculpatului nu i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, acesta fiind asigurat cu toate drepturile prevăzute de legislația procesual penală.

Alegațiile recurentului referitor la faptul că la momentul săvârșirii infracțiunii la Gîrjău V. persistau tulburări de personalitate specifice epilepsiei, cu diminuarea capacității de prognoză și autocontrol, astfel că acesta a acționat din imbold impulsiv în condiții de discernământ diminuat, nu pot fi reținute în vederea pronunțării unei sentințe de achitare, or din conținutul art. 23¹ Cod penal, rezultă că responsabilitatea redusă nu exclude răspunderea penală a făptuitorului și tragerea acestuia la răspundere penală.

La fel este neîntemeiat și următorul argument invocat de apărare referitor la faptul că în speță nu au fost elucidate toate circumstanțele privind aplicarea relilor tratamente în privința inculpatului de către colaboratorii de poliție, or prin ordonanța din 02.10.2014 s-a refuzat în pornirea urmăririi penale, deoarece în urma verificărilor efectuate, informația precum că, Gîrjău V. a fost maltratat de colaboratorii de poliție nu și-a găsit confirmarea, astfel că procesul penal a fost clasat (f.d.192-194, vol. I). Ordonanța nominalizată nu a fost contestată în termenul și modul prevăzut de lege atît de inculpat cît și de avocatul acestuia.

Referitor la argumentele recurentului, precum că prin ordonanța din 25.08.2014 a fost modificat rechizitoriul în partea încadrării juridice în sensul agravării, fără a fi modificată ordonanța de punere sub învinuire și fără a fi adus la cunoștința inculpatului faptul dat, Colegiul remarcă că prin ordonanța nominalizată (f.d.178, vol. I) în conformitate cu prevederile art. 249 alin. (1) Cod de procedură penală a fost corectată eroarea mecanică strecurată în textul rechizitoriului, fiind înlocuită sintagma „cu aplicarea armei” cu sintagma „cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății”.

Așadar, prin ordonanța din 25.08.2014 lui Gîrjău V. nu i-a fost înaintă o nouă învinuire în sensul agravării, fiind doar corectată eroarea mecanică strecurată în rechizitoriu.

Generalizînd cele menționate Colegiul penal conchide, că din conținutul hotărîrii recurate, rezultă că instanța de apel corect a constatat faptele și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii incriminate inculpatului, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivînd concluzia de vinovăție prin cumulul de probe administrate în cauză, acestea fiind examinate în ansamblu, unele probe fiind motivat respinse, altele acceptate. Totodată Colegiul statuează, că la aprecierea probelor judecătoria sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărîri de condamnare sau de achitare. Colegiul constată că la caz nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decît cea pe care materialul probator o susține.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatăată prezența în speța examinată vreunei erori de drept din cele invocate și semnalate

de avocatul Popescu I. în numele inculpatului, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, fiind just constatate elementele infracțiunii imputate inculpatului, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

12. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Gîrjău Vasilii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui *Gîrjău Vasilii Victor*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 august 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecătorii

Constantin Alerguș

Ion Guzun

-